

UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA STAROGARD GDAŃSKI
z dnia ..... 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Starogardzie Gdańskim

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.¹⁾) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) uchwała się, co następuje:

§ 1. Rada Miasta Starogard Gdański, biorąc pod uwagę opinię Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, uznaje skargę z dnia 25 lutego 2026 r. na działania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Starogardzie Gdańskim za bezzasadną, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały, w tym zawiadomienie skarżącego o sposobie załatwienia skargi, powierza się Przewodniczącej Rady Miasta Starogard Gdański.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta
Starogard Gdański

Anna Benert

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1436.

Uzasadnienie

W dniu 25 lutego 2026 r., do Urzędu Miasta Starogard Gdański wpłynęła, przekazana zgodnie z właściwością przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Starogardzie Gdańskim, skarga zawierająca szereg zarzutów dotyczących działań Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Starogardzie Gdańskim.

Art. 229 pkt 3 Kodeks Postępowania Administracyjnego stanowi, że jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów, właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy (miasta).

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta zajęła się rozpatrzeniem skargi na posiedzeniu w dniu 11 marca 2026 r. W toku obrad przeanalizowano szereg zarzutów podniesionych w skardze.

Odnosząc się do zarzutu bezpodstawnego wezwania skarżącego, przez Ośrodek Pomocy Społecznej, do przedłożenia dokumentów umożliwiających weryfikację sytuacji materialnej ww. Komisja ustaliła, iż w styczniu 2026 r. stwierdzono przekroczenie ustawowego kryterium dochodowego, co skutkowało utratą przez stronę prawa do świadczenia socjalnego w formie zasiłku stałego. Przedmiotowa weryfikacja została przeprowadzona w oparciu o wiarygodny materiał dowodowy, obejmujący decyzję z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz dokumentację potwierdzającą pobieranie świadczenia rentowego z terytorium Niemiec. Działania organu uznaje się zatem w pełni za uzasadnione i wynikające z obowiązków prawnych, nałożonych przez ustawodawcę na jednostkę pomocy społecznej.

Ponadto, odnosząc się do zarzutu dotyczącego kwestii świadomego rozstrzygnięcia sprawy, na podstawie dokumentu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, obarczonego wadami prawnymi i administracyjnymi, Komisja stwierdziła iż skarżący nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku dostarczenia zaświadczenia z Zakładu o faktycznej wysokości wypłaconych świadczeń. Dokumentacja ta była niezbędna do prawidłowego wyliczenia wysokości dodatku mieszkaniowego. Zaniechanie strony sprawiło, że do wyliczenia uwzględniono kwoty świadczenia rentowego i wyrównań wypłaconych z decyzji ZUS wydanych w listopadzie 2025 i w styczniu 2026r. Tym samym, należy dodać, iż zarzut dotyczący działań odwetowych, w związku z otrzymaniem pisma z prośbą o przedłożenie ww. zaświadczenia, ze strony pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej jest bezpodstawny, gdyż Ośrodek Pomocy Społecznej chciał uniknąć oskarżeń, iż obliczając kwotę dodatku mieszkaniowego oparto się na wyliczeniach z decyzji ZUS, która - zdaniem skarżącego - była obciążona rażącymi błędami proceduralnymi i administracyjnymi. Wezwanie strony do przedłożenia zaświadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wysokości faktycznie wypłaconych świadczeń w ściśle określonych miesiącach było działaniem celowym i merytorycznie uzasadnionym.

W kwestii żądania natychmiastowego zastosowania orzecznictwa i przepisów prawa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zakresie metodologii wyliczania uprawnień do udzielenia pomocy mieszkaniowej, należy wskazać, iż zastosowanie wykładni prymatu prawa europejskiego i orzecznictwa nad prawem krajowym może wystąpić w sytuacji nieuregulowanej w prawie krajowym. Rozpatrywanie spraw dotyczących przyznawania pomocy społecznej oraz zasady wyliczeń wysokości dodatku mieszkaniowego zostały uregulowane w aktach prawa powszechnie obowiązującego w Polsce, wobec czego organ pomocy społecznej działa na podstawie i w granicach przepisów prawa krajowego.

W toku czynności kontrolnych Komisja Skarg zajęła się także analizą zarzutów dotyczących naruszenia zasad równości i dyskryminacji ze względu na stan zdrowia i niepełnosprawność skarżącego oraz "sztywnego" stosowania kryterium dochodowego przy rozpatrywaniu sprawy przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Starogardzie Gdańskim.

Tym samym należy wskazać, iż zarzut ten jest bezzasadny i nie znajduje potwierdzenia w stanie faktycznym, gdyż w toku prowadzonego postępowania administracyjnego urząd pomocy społecznej podjęła działania zmierzające do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Organ podkreśla, że każda osoba obsługiwana w placówce jest traktowana tak samo z poszanowaniem godności. Głównym zadaniem Ośrodka jest niesienie pomocy osobom, będącym w różnych sytuacjach życiowych, a nie ich dyskryminacja.

Odnosząc się do zarzutu represji urzędniczej, polegającej na wystosowaniu przez Ośrodek Pomocy wezwania do skarżącego oraz wyznaczenia siedmiodniowego terminu na przedłożenie stosownych dokumentów, niezbędnych do wszczęcia sprawy należy uznać za bezzasadny, bowiem pracownicy urzędu wykonują obowiązki zgodnie z przepisami prawa, określonymi w ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych i w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz kodeksie

postępowania administracyjnego. Normy prawne zawarte w ww. aktach prawa materialnego i procesowego określają zasady, tryb oraz terminy rozpatrywania spraw administracyjnych.

Zarzut dotyczący wydania decyzji o przyznaniu dodatku mieszkaniowego, niezgodnej ze stanem faktycznym należy rozstrzygnąć biorąc pod uwagę fakt, że analiza wniosków odbywa się zgodnie z przepisami prawnymi przyjętymi w aktach normatywnych, a przyznanie pomocy finansowej zostało uregulowane przepisami prawa i jest ono uzależnione od wysokości ustawowego kryterium dochodowego.

Odnosząc się bezpośrednio do sprawy skarżącego - należy podkreślić, iż otrzymał on w roku ubiegłym decyzje o przyznaniu pomocy finansowej, jednakże z uwagi na przyznanie świadczeń rentowych z ZUS nastąpiło przekroczenie ww. kryterium, co w rezultacie skutkowało wydaniem, w styczniu 2026 r., decyzji uchylającej wcześniej przyznane świadczenie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, na swoim posiedzeniu w dniu 11 marca 2026 r. 4 głosami "za" uznała skargę na działania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Starogardzie Gdańskim za bezzasadną.

W związku z tym Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przedkłada Radzie Miasta Starogard Gdański stosowny projekt uchwały.